

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **E. K.**, nar. X., bytom Ž., proti odporcovi: **R. B.**, nar. X., bytom J.J., zastúpenému JUDr. J. K., advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Š., **o vrátenie vkladu tichého spoločníka, o odňatie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov**, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob/323/2011 z 22. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odporcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Liptovskom Mikuláši uznesením č. k. 4 Cb/ 16/2011 – 63 z 24. júna 2011 rozhodol tak, že so spätnou účinnosťou odňal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, priznané mu uznesením č. k. 4 Cb/16/2011-41 z 28. apríla 2011. Na odôvodnenie uviedol, že z evidenčnej karty vozidla F., ev. č. L., K., rok výroby 2007 zistil, že navrhovateľ je jeho držiteľom od 04. marca 2011, pričom z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu v Liptovskom v Mikuláši sp. zn. 4 P/126/2011 zistil, že uvedené motorové vozidlo navrhovateľ nadobudol kúpnu zmluvou uzavretou dňa 25. januára 2011 medzi ním a spoločnosťou A., a. s. za kúpnu cenu 11 674,- eur s tým, že časť kúpnej ceny 4 859,60 eur bola zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy. Uvedenú časť kúpnej ceny navrhovateľ získal predajom osobného motorového vozidla W. (ďalej len „V.“), ktoré dňa 25. januára 2011 odpredal za sumu 5 300,- eur. Tieto skutočnosti súdu neboli známe v čase, keď rozhodoval o priznaní oslobodenia od platenia súdnych poplatkov navrhovateľovi, keďže navrhovateľ vo

svojej žiadosti o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov z 21. februára 2011 a ani v dokladovaní svojich finančných a majetkových pomerov z 23. marca 2011 neuviedol, že vlastní motorové vozidlo, z dôvodu ktorého jeho majetkové pomery neodôvodňovali oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. S poukazom na uvedené okresný súd rozhodol podľa ust. § 138 ods. 2 O. s. p. tak, že so spätnou účinnosťou odňal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č. k. 13 Cob/ 323/2011 z 22. novembra 2011 napadnuté uznesenie Okresného súdu v Liptovskom Mikuláš z 24. júna 2011 zmenil tak, že so spätnou účinnosťou odňal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, priznané mu uznesením z 28. apríla 2011 v rozsahu 70 %. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že v rámci dôkaznej povinnosti, ktorú mal navrhovateľ pri podaní návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov bolo zistené, že navrhovateľ je podnikateľom, ktorý za rok 2010 dosiahol príjem, ktorý tvoril základ dane 4 082,77 eur ročne. Ďalej z potvrdenia S. vyplýva, že navrhovateľovi boli za obdobie od 01. januára 2010 do 31. decembra 2010 vyplatené dávky v sume 2 153,30 eur a že navrhovateľ má vyživovacie povinnosti k S. K., T. K., N. K., ako aj k maloletému A... a D. A.. Je nepochybné, že po rozhodnutí o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľovi okresný súd zistil, že dňa 25. januára 2011 (deň po podaní žaloby) navrhovateľ odpredal spoločnosti A., a. s. motorové vozidlo V. za kúpnu cenu 5 300,- eur a pred podaním žaloby na súd dňa 15. januára 2011 uzavrel kúpnu zmluvu s vyššie uvedenou spoločnosťou, predmetom, ktorej bolo motorové vozidlo F. v dohodnutej kúpnej cene 11 674,- eur, z ktorej časť v sume 4 859,60 eur bola zaplatená pri podpise kúpnej zmluvy s tým, že zvyšná časť v sume 6 814,40 eur bude zaplatená prostredníctvom úveru, dohodnutého medzi navrhovateľom a spoločnosťou H., a. s. Odvolací súd súhlasil sa tvrdením navrhovateľa, že vychádzajúc z kúpnej zmluvy z 15. januára 2011 a potvrdenia z evidencie vozidiel, navrhovateľ sa nestal vlastníkom predmetného motorového vozidla, pretože ako vlastníkom vozidla bola zapísaná spoločnosť H., a. s. Odvolací súd vzal tiež do úvahy aj predložené čestné prehlásenie J. R. a A. R., z obsahu ktorého vyplynulo, že úverové splátky platia oni mesačne v sume 285,69 eur. Odvolací súd však neopomenul tú skutočnosť, že v čase podania žaloby bol navrhovateľ vlastníkom motorového vozidla V., ktoré v čase, kedy mu vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu, odpredal za kúpnu cenu 5 300,- eur. Odvolací súd preto súhlasil so záverom okresného súdu, že navrhovateľ v čase podania žaloby a rozhodovania o priznaní oslobodenia od súdnych

poplatkov neuviedol v žiadosti o priznanie oslobodenia tento majetkový príjem. Po komplexnom vyhodnotení dôkazov predložených navrhovateľom, s prihliadnutím na pomery navrhovateľa, ako aj získaný príjem z odpredaja motorového vozidla, odvolací súd ustálil, že súčasné pomery navrhovateľa odôvodňujú čiastočné priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Odvolací súd prihliadol aj na výšku poplatkovej povinnosti navrhovateľa v sume 995,50 eur, ako aj na to, že navrhovateľ je poberateľom nemocenských dávok a má vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Podľa názoru odvolacieho súdu výška poplatkovej povinnosti navrhovateľa nie je primeraná jeho súčasným majetkovým a osobným pomerom, čo by mohlo znemožniť realizáciu jeho práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). S poukazom na majetkové pomery navrhovateľa odvolací súd podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že so spätnou účinnosťou odňal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 70 %.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ustanovením § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Ako dovolací dôvod uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu, že jeho pomery neodôvodňujú oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Dovolateľ v dovolaní uviedol, že je pravda, že dňa 15. januára 2011 kúpil motorové vozidlo F. za kúpnu cenu 11 674,- eur, z ktorej časť v sume 4 859,60 eur mal zaplatiť pri podpise kúpnej zmluvy a že dňa 25. januára 2011 navrhovateľ odpredal motorové vozidlo V. za kúpnu cenu 5 300,- eur. Avšak tak, ako to bolo vydokladované, jeho majetkové pomery mu v žiadnom prípade neumožňovali, aby dňa 15. januára 2011 kúpil motorové vozidlo za kúpnu cenu 11 674,- eur, z ktorej podľa kúpnej zmluvy časť v sume 4 859,60 eur mal zaplatiť pri podpise kúpnej zmluvy. Skutočnosť bola taká, že dňa 15. januára 2011 zaplatil časť kúpnej ceny v sume 559,60 eur (dôkazom je fotokópia príjmového pokladničného dokladu z 15. 01. 2011) a doplatok do sumy 4 859,60 eur, t. j. sumu 4 300,- eur zaplatil predávajúcemu až dňa 25. januára 2011 (dôkazom je fotokópia príjmového pokladničného dokladu z 25. 01. 2011), a to z peňazí, ktoré obdržal ako kúpnu cenu za predaj motorového vozidla V. dňa 25. januára 2011 (dôkazom je fotokópia výdavkového pokladničného dokladu z 25. januára 2011). Dňa 25. januára 2011 však musel ešte zaplatiť sumu 1 517,44 eur za

predčasné ukončenie a splatenie leasingu za motorové vozidlo V. (dôkazom sú fotokópie predbežného výpočtu predčasného splatenia záväzku zo zmluvy a vkladového lístku z 25. januára 2011). Pri kúpe motorového vozidla F. dňa 15. januára 2011 bola predávajúcim spoločnosť A., a. s., ktorá bola zároveň aj kupujúcim pri predaji motorového vozidla V.. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemohol v žiadosti o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov uviesť tento majetkový príjem, keďže ho prakticky nemal, dokonca bol v mínuse (5 300,- eur - 559,60 eur – 4 300,- eur – 1 517,44 eur).

Ďalej dovolateľ poukázal na to, že toho času má 4 vyživovacie povinnosti, žije s manželkou v rodinnom dome, ktorého výlučným vlastníkom je otec jeho manželky J. R. spolu s jej synom A.. On nevlastní žiadny hnutel'ný a ani nehnuteľný majetok a je ťažko chorý tak, ako to vyplýva z priložených dokladov a aj v súčasnosti je práceneschopný.

Z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline z 22. novembra 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa ust. § 243 O. s. p. odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia Krajského súdu v Žiline.

K dovolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10 a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom. Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ust. § 237 a § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak je konanie súdu, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, postihnuté niektorou z väd, uvedených v citovanom ustanovení. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z týchto väd, vyplýva pre dovolací súd z ust. § 242 ods. 1 O. s. p.

V prejednávanej veci dovolateľ v dovolaní nepoukazoval na žiadnu vadu konania uvedenú v ust. § 237 O. s. p., pričom existenciu takejto vady nezistil ani dovolací súd. O prípady odôvodňujúce prípustnosť podania dovolania, ktoré sú uvedené v ust. § 237 O. s. p. v prejednávanej veci tak nejde z toho dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi. Súdy oboch stupňov rozhodovali vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov, účastníci konania mali spôsobilosť byť účastníkmi tohto konania, v totožnej veci sa právoplatne nerozhodlo a ani v tej istej veci sa prv nezačalo iné konanie, účastníkom konania sa postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom a vec nerozhodoval vylúčený sudca. V prejednávanej veci sa tak účastníkom konania neznemožnilo uplatniť procesné práva, ktoré im právny poriadok priznáva na zabezpečenie ich práv a oprávnených záujmov.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodňoval ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Podľa jeho názoru uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Zo spisu vyplýva, že Okresný súd v Liptovskom Mikuláši uznesením č. k. 4 Cb/16/2011-63 z 24. júna 2011 rozhodol tak, že so spätnou účinnosťou odňal

navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, napadnutým uznesením č. k. 13 Cb/323/2011 z 22. novembra 2011 zmenil uznesenie okresného súdu tak, že so spätnou účinnosťou odňal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 70 %.

Z obsahu výroku uznesenia odvolacieho súdu (napriek jeho nesprávnej formulácii) je zrejmé, že odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu v časti, v ktorej priznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 30 % (v ktorej vyhovel odvolaniu navrhovateľa) a vo zvyšnej časti potvrdil uznesenie okresného súdu o odňatí oslobodenia od platenia súdnych poplatkov navrhovateľovi v rozsahu 70 % so spätnou účinnosťou. Navrhovateľ tak napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, ktorým odvolací súd potvrdil (nie zmenil) uznesenie okresného súdu o odňatí oslobodenia od platenia súdnych poplatkov navrhovateľovi v rozsahu 70 % so spätnou účinnosťou, proti ktorému však dovolanie nie je prípustné podľa ust. § 239 ods. 1, ods. 2 O. s. p.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, odmietol dovolanie navrhovateľa podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p., pretože dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Vzhľadom na uvedené dovolací súd sa nezaoberal vecným prejednaním dovolania, ktoré by prichádzalo do úvahy len v prípade, ak by dovolanie bolo zo zákona prípustné.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému odporcovi (ust. § 243c O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd odporcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. marca 2013

JUDr. Štefan Šatka, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Monika Poliačiková